

Understøttelser, som ere bestemte til at være blivende. Af den Sum, som bevilges Cultusministeriet til Understøttelse af Videnskabsmænd og videnskabelige Formaalets Fremme, er der nemlig endeel, over hvilke Cultusministeren disponerer paa sit eget Ansvar, det er de temporaire, men der en anden Deel, nemlig den til de bestandige Understøttelser, over hvilken han kun kan disponere med Rigsdagens Samtykke til de Individider, som skulle nyde nyde godt deraf. Dette var en Forudsætning, som blev udiakt ved Finantslovens Behandling issør af Ministeren, og som dengang ikke blev modsagt hverken af Udvalget eller Andre, men tvertimod fra alle Sider fandt Anerkjendelse. Men, mine Herrer! fordi man saaledes maa vide, hvortil man bevilger Pengene, derfor er det ikke just nødvendigt, at det med udtrykke lige Ord bliver optaget i selve Loven (Hør!); thi, dersom vi vilde gennemføre det System, at der overalt i Finantsloven skulde opføres, hvortil enhver enkelt Deel af en Sum skulde anvendes, da vilde vi i Finantsloven faae et Værk af uhyre Omfang, som vi aldrig vilde kunne magte ved Discussionerne i Thinget. Derfor er det nødvendigt, at ved mange Udgifter maa Hensigten være underforstaaet, og er underforstaaet mellem Regjeringen og Rigsdagen, saaledes, at man bevilger Summer paa Tro og Love i den Overbeviisning, at Ministeriet vil anvende dem saaledes, som det klarligt fremgaaer af de Forhandlinger, som have fundet Sted, at de skulle anvendes. Dersom man ikke vilde gaae ind paa en saadan Forstaaelse paa Tro og Love, vilde man aldrig blive færdig med Finantslovens Drøftelse, og dersom Nogen skulde frygte, at dette dog maaskee kunde blive farligt i sine Følger, saa skal jeg blot gjøre opmærksom paa, at dette netop er Noget, der vil blive Statsrevisionens Sag at paasee, at virkelig Summerne blive anvendte saaledes, som det efter Alt, hvad der foreligger og efter Alt, hvad der er gaaet forud for Bevillingen, maa antages, at have været Rigsdagens og Regjeringens Hensigt, at de skulle anvendes. Efter de saaledes af mig anførte Motiver, mener jeg, at man, hvis man overhovedet billiger den begjærede Forøgelse, kan stemme for det af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Di-

strict (Kofte) fremsatte Underændringsforslag. Hvad nu Forhvielsen i sig selv angaaer, da maa jeg meddeele Thinget, at, da kun det Forslag forelaa, som var fremsat af tvende ærede Rigsdagsmænd, og dette kom til Forhandling i Finantsudvalget, saa var det store Fleertal af Finantsudvalgets Medlemmer enigt om, at dette Forslag ikke egnede sig til at optages i Loven. De Grunde, som i Finantsudvalget bleve anførte imod at optage det, vare ingenlunde henteede fra, at man ansaae det for upassende eller uhensigtsmæssigt at give de Mænd, hvorom der her er Tale, en saadan Understøttelse; tvertimod, man erkjendte fra alle Sider, at det i og for sig var baade meget ønskeligt og hensigtsmæssigt at understøtte disse Mænd, ligesom man ogsaa ansaae den foreslaaede Maade at understøtte sige Mænd paa for at være den, man maatte ansee for at være den meest passende; thi til saadanne Mænd at uddele Ordener, Titler og andre lignende Uresbeviisninger ansaae man for en mindre god Maade at lønne dem paa, for hvilken man langt maatte foretrække at give dem en saadan fast Understøttelse, som de kunde beholde for Livstid, efterat de naturligtvis først i en Række af Aar ved videnskabelige Arbejder havde vilst, at de fortjente en sliq national Belønning. Derimod fandt man det ikke ønskeligt, at Forslag hertil fremsattes af Medlemmer i Rigsdagen (Hør!), og det af 2 Grunde: for det Første nemlig, fordi der derved vilde komme til at paahvile Rigsdagen i sin Heelhed en Forpligtelse til at dømme om, hvorvidt disse Digtere, hvorom her er Tale, netop imellem alle danske Digtere vare de, som meest kunde fortjene en saadan national Belønning, og det har man antaget, at Rigsdagen, efter hele sit Standpunkt, ikke kunde inblade sig paa at tage Initiativet til, og for det Andet, fordi det saa vilde blive nødvendigt for Rigsdagen at bedømme, hvorvidt det just nu netop var Digterne, som man i Særdeleshed skulde trække frem, hvorvidt der ikke kunde være andre Videnskabsmænd eller andre Kunstnere, enten det nu var Malere eller Billedhuggere, eller andre af Landet paa anden Maade fortjente Mænd, som man fornemmelig skulde tillægge en saadan Understøttelse, og man saa-